

Întrebările preliminare

- 1) Principiul „poluatorul plătește”, de protecție a mediului, prevăzut la articolul 191 alineatul (2) TFUE, și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ din 23 octombrie 2000, care stabilește principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, precum și ponderarea economică adecvată a utilizărilor apei, trebuie interpretate în sensul că se opun instituirii unei redevențe pentru utilizarea apelor interioare în scopul producerii de energie, precum redevența care face obiectul prezentei proceduri, care nu încurajează utilizarea eficientă a apei și nu instituie mecanisme pentru conservarea și protejarea resurselor publice de apă și a cărei cuantificare nu are nicio legătură cu capacitatea de a cauza prejudicii acestor resurse, redevența axându-se exclusiv pe capacitatea producătorilor de a genera venituri?
- 2) Este compatibilă cu principiul nediscriminării operatorilor, prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2009/72/CE din 13 iulie privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice ⁽²⁾, o taxă precum redevența pentru utilizarea apei care face obiectul prezentei proceduri, care îi vizează exclusiv, pe de o parte, pe producătorii de energie hidroelectrică ce operează în bazinele hidrografice intercomunitare, față de producătorii titulari ai unor concesiuni ce operează în bazinele hidrografice intracomunitare, iar pe de altă parte, pe producătorii care dispun de tehnologii hidroelectrice, față de producătorii de energie care utilizează alte tehnologii?
- 3) Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că reprezintă un ajutor de stat interzis perceperea unei redevențe pentru utilizarea apei precum cea care face obiectul prezentei proceduri, în detrimentul producătorilor de energie hidroelectrică care operează în bazinele hidrografice intercomunitare, prin introducerea unui sistem de impozitare asimetrică în cadrul aceleiași tehnologii, în funcție de amplasarea centralei, fără ca aceasta să fie percepută în cazul producătorilor de energie din alte surse?

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO 2000, L 237, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193).

⁽²⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO 2009, L 211, p. 55).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 februarie 2018 –
Duerocanto S.L./Administración General del Estado**

(Cauza C-107/18)

(2018/C 161/30)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Duerocanto S.L.Bueno

Pârâtă: Administración General del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Principiul „poluatorul plătește”, de protecție a mediului, prevăzut la articolul 191 alineatul (2) TFUE, și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ din 23 octombrie 2000, care stabilește principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, precum și ponderarea economică adecvată a utilizărilor apei, trebuie interpretate în sensul că se opun instituirii unei redevențe pentru utilizarea apelor interioare în scopul producerii de energie, precum redevența care face obiectul prezentei proceduri, care nu încurajează utilizarea eficientă a apei și nu instituie mecanisme pentru conservarea și protejarea resurselor publice de apă și a cărei cuantificare nu are nicio legătură cu capacitatea de a cauza prejudicii acestor resurse, redevența axându-se exclusiv pe capacitatea producătorilor de a genera venituri?

- 2) Este compatibilă cu principiul nediscriminării operatorilor, prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2009/72/CE din 13 iulie privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice ⁽²⁾, o taxă precum redevența pentru utilizarea apei care face obiectul prezentei proceduri, care îi vizează exclusiv, pe de o parte, pe producătorii de energie hidroelectrică ce operează în bazinele hidrografice intercomunitare, față de producătorii titulari ai unor concesiuni ce operează în bazinele hidrografice intracomunitare, iar pe de altă parte, pe producătorii care dispun de tehnologii hidroelectrice, față de producătorii de energie care utilizează alte tehnologii?
- 3) Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că reprezintă un ajutor de stat interzis perceperea unei redevențe pentru utilizarea apei precum cea care face obiectul prezentei proceduri, în detrimentul producătorilor de energie hidroelectrică care operează în bazinele hidrografice intercomunitare, prin introducerea unui sistem de impozitare asimetrică în cadrul aceleiași tehnologii, în funcție de amplasarea centralei, fără ca aceasta să fie percepută în cazul producătorilor de energie din alte surse?

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO 2000, L 237, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193).

⁽²⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO 2009, L 211, p. 55).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 februarie 2018 –
Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U./Administración General del Estado**

(Cauza C-108/18)

(2018/C 161/31)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Pârâtă: Administración General del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Principiul „poluatorul plătește”, de protecție a mediului, prevăzut la articolul 191 alineatul (2) TFUE, și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ din 23 octombrie 2000, care stabilește principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, precum și ponderarea economică adecvată a utilizărilor apei, trebuie interpretate în sensul că se opun instituirii unei redevențe pentru utilizarea apelor interioare în scopul producerii de energie, precum redevența care face obiectul prezentei proceduri, care nu încurajează utilizarea eficientă a apei și nu instituie mecanisme pentru conservarea și protejarea resurselor publice de apă și a cărei cuantificare nu are nicio legătură cu capacitatea de a cauza prejudicii acestor resurse, redevența axându-se exclusiv pe capacitatea producătorilor de a genera venituri?
- 2) Este compatibilă cu principiul nediscriminării operatorilor, prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2009/72/CE din 13 iulie privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice ⁽²⁾, o taxă precum redevența pentru utilizarea apei care face obiectul prezentei proceduri, care îi vizează exclusiv, pe de o parte, pe producătorii de energie hidroelectrică ce operează în bazinele hidrografice intercomunitare, față de producătorii titulari ai unor concesiuni ce operează în bazinele hidrografice intracomunitare, iar pe de altă parte, pe producătorii care dispun de tehnologii hidroelectrice, față de producătorii de energie care utilizează alte tehnologii?